

Sygn. akt V CSK 431/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. [...] S.A. w M. poprzednio: M. [...] Sp. z o.o. w M.
przeciwko Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa w W.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 marca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 marca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód wskazał szereg występujących na jej tle zagadnień prawnych. Pierwsze dotyczy tego, czy na podstawie art. 56 i 65 § 1 k.c., jeżeli wykładnia literalna umowy prowadzi do skutków sprzecznych z zasadami współżycia społecznego, to można umowie nadać treść zgodną z tymi zasadami. O ile z art. 56 k.c. wyraźnie wynika, że skutki wynikające z zasad współżycia społecznego jedynie uzupełniają treść stosunku prawnego powstałego na podstawie umowy, to zastosowanie art. 65 § 1 k.c. jest szersze – potencjalnie w drodze wykładni umowy można jej nawet nadać sens dość odległy od jej literalnego brzmienia. Jednak art. 65 § 1 k.c. jest instrumentem wykładni, a nie zmiany umowy, oraz ma prowadzić do odkodowania treści zawartej w umowie, a nie do uzupełnienia czy zmiany umowy. Stąd wskazane zagadnienie należy uznać za jasne, a ewentualnie wadliwe zastosowanie tych przepisów w konkretnej sprawie może być podstawą kasacyjną, lecz już nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Drugie zagadnienie prawne dotyczy tego, czy zgodny cel umowy i intencje stron należy uwzględniać, w świetle art. 65 § 2 k.c., na chwilę zawarcia umowy, czy jej wykonywania. Jest jasne, że niezależnie od trwania umowy, w świetle art. 65 § 2 k.c. istotne są intencje stron z chwili jej zawarcia – jeśli w toku wykonywania umowy strony realizują coś innego niż ustaliły, to można jedynie rozważać dokonaną przez nie dorozumianą zmianę umowy. Zagadnienie to, jak poprzednie, nie budzi zatem wątpliwości interpretacyjnych, a co najwyżej kwestia ta mogłaby być zarzutem kasacyjnym. Trzecie zagadnienie prawne dotyczy interpretacji przyczyn leżących po stronie dzierżawcy z art. 4 ust. 11 ustawy z 16.9.2011 r. – czy chodzi wyłącznie o przyczyny zawinione. Zagadnienie to na tle tej sprawy nie powstaje, ponieważ nawet przy bardziej rygorystycznej interpretacji, niewątpliwie w dniu zawarcia

umowy o wyłączeniu z dzierżawy 30% gruntów osoby reprezentujące powoda nie stawiały się. Nie usprawiedliwia ich nawet krótki termin na wezwanie do zgłoszenia się do podpisania umowy – po złożeniu oświadczenia o akceptacji wyłączenia areálu 30% gruntów z dzierżawy było jasne, bo wynikało z obowiązujących przepisów, że w ciągu miesiąca do podpisania umowy musi dojść, a zatem nie powinni zarządzający powodem wszyscy w tym samym czasie być na urlopie. Czwarte zagadnienie prawne jest oczywiste – obietnice i zapewnienia nie mogą stanowić podstawy uprawnienia do jednostronnej zmiany umowy, ponieważ są właśnie tylko obietnicami i zapewnieniami.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.